

Sygn. akt II K 691/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Janek

Protokolant: sekr. Aneta Jaworska

przy udziale oskarżyciela publicznego Mieczysław Rolki z Urzędu Celno-Skarbowego Delegatura w Lublinie

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia Urzędu Celnego w Lublinie:

S. R. zd. K.

córki R. i R. z domu K.

urodzonej (...) w L.

oskarżonej o to, że:

działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od 28.10.2013r. do 03.04.2014r., w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej - firmy K – (...), tj. w miejscowości B. 177, (...)-(...) G., za pośrednictwem firmy (...) w L., przesyłała w dziesięciu przesyłkach towar o łącznej wadze 20,5 kg. w postaci krajanki tytoniowej bez polskich znaków akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 kks w zw. z art. 63 § 6 kks narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 13 471,00 zł.

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

I. uznaje oskarżoną **S. R.** za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na mocy art. 65 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza jej karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 56 (pięćdziesiąt sześć) złotych, tj. karę grzywny w kwocie 5 600 (pięć tysięcy sześćset) złotych;

II. na mocy art. 30 § 1 i § 2 kks orzeka wobec oskarżonej **S. R.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 20,50 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy opisanych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych na k. 247 - poprzez zniszczenie;

III. na zasadzie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonej **S. R.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem zwrotu wydatków i kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IIK 691/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 listopada 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżyciel publiczny oskarżył S. K. (obecnie R.) o to, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od 28 października 2013r. do dnia 3 kwietnia 2014r. w miejscu prowadzenia działalności

gospodarczej firmy K – (...) w B. 177, (...)-(...) G. za pośrednictwem firmy (...) w L. przesyłała w dziesięciu przesyłkach towar o łącznej wadze 20,5 kg w postaci krajanki tytoniowej bez polskich znaków akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 kks w zw. z art. 63 § 6 kks narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 13.471 zł. tj o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Osk. S. K. od dnia 26 czerwca 2016r. nazywa się po mężu R.. W okresie od października 2013r. do kwietnia 2014r. prowadziła w miejscowości B., gdzie mieszkali jej rodzice gmina G. działalność gospodarczą pod nazwą K –(...) polegającą na pośrednictwie w wysyłaniu paczek pobranych od klienta detalicznego. Oskarżona współpracowała w tym zakresie między innymi z dużą firmą kurierską (...), a współpraca polegała na tym, że pobraną od klienta paczkę po wypełnieniu tzw. zgłoszenia przesyłki pakowała w foliopak firmy (...) i przekazywała do oddziału tej firmy w L. skąd była dostarczana przez kuriera na adres nadawcy. W przypadku przesyłki pobraniowej po doręczeniu paczki kwota pobrania przekazywana była na konto bankowe wskazane przez S. K., która była zobowiązana wydać ją nadawcy jako zapłatę za sprzedany towar. Przyjmując paczkę do wysłania oskarżona wypełniała tzw. „zgłoszenie przesyłki” zawierające: dane nadawcy i odbiorcy, referencje obejmujące: zawartość przesyłki, jej wagę, datę nadania i ew. datę zwrotu oraz w ramach usługi: wysokość kwoty do pobrania od odbiorcy. Na tym formularzu oskarżona wpisywała także nr listu przewozowego przynależnego do danej paczki.

/Dowód: zeznania św. M. S. (1) k. 418 i k. 235, św. T. P. k. 418 i k. 233, A. S. k. 418 i k. 232

W okresie od października 2013r. do kwietnia 2014r. wykorzystując prowadzoną działalność gospodarczą oskarżona wysłała 10 paczek zawierających cięty tytoń bez akcyzy, który zgodnie z regulaminem świadczenia usług przez (...) był wyłączony z usług kurierskich. Dla każdej z tych paczek oskarżona wypełniła formularz „zgłoszenia przesyłki” wpisując do niego fikcyjne dane nadawcy.

W ten sposób w dniu 28.10.2013r wysłała paczki: do św. M. S. (2) (nr listu przewozowego (...)) zawierającą 2 kg krajanki tytoniowej bez akcyzy, do św. M. G. paczkę o nr przywozowym (...) zawierającą 3 kg krajanki tytoniowej bez akcyzy, do św. H. S. paczkę (nr listu przewozowego (...)) zawierającą łącznie 3,5 kg krajanki tytoniowej bez akcyzy.

W dniu 6.11.2013r. wysłała do św. św. M. S. (2) paczkę (nr listu przewozowego (...)) zawierającą 3,5 kg krajanki tytoniowej bez akcyzy i do św. H. S. paczkę (nr listu przewozowego (...)) zawierającą łącznie 2 kg krajanki tytoniowej bez akcyzy.

/Dowód: treść notatki urzędowej k. 4 i k. 18, zeznania św. M. S. (2) k. 418 i k. 41, H. S. k. 418 i k. 40, M. G. k. 418 i k. 42

W dniu 14.11.2013r. oskarżona wysłała do św. K. M. paczkę o nr przewozowym (...) zawierającą 1 kg ciętego tytoniu bez akcyzy.

/Dowód: treść notatki urzędowej k. 45, zeznania św. K. M. k. 418 i k. 401

W dniu 4.02.2014r. wysłała do św. A. Ż. paczkę o nr przewozowym (...) zawierającą 2 kg ciętego tytoniu bez akcyzy.

/Dowód: treść notatki urzędowej k. 66, zeznania św. A. Ż. k. 418

W dniu 2.04.2014r. wysłała trzy paczki do: św. Z. W. o nr przewozowym (...) zawierającą 1 kg ciętego tytoniu bez akcyzy, do św. A. Ś. o nr przewozowym (...) zawierającą 1,5 kg ciętego tytoniu bez akcyzy i św. M. Z. nr przewozowy (...) zawierającą 1 kg ciętego tytoniu bez akcyzy.

/Dowód: treść notatki urzędowej k. 158, zeznania św. Z. W. k. 418 i k. 402, A. Ś. k. 418 i k. 201, M. Z. k. 418 i k. 199-200

Wszystkie ww. paczki były paczkami pobraniowymi tzw. (...)Serwis co oznaczało, że przy ich dostarczeniu kurierzy mieli od odbiorców pobrać wskazane w listach przewozowych kwoty i przekazać je na konto oskarżonej, a ona miała je wydać nadawcy paczek.

/Dowód: treść notatek urzędowych k.4, 18, 45, 66, 158, kserokopie listów przewozowych k. 13, 14, 25, 69, 131, 147, 163, zgłoszenia przesyłek k. 183-185, zeznania św. M. S. (1) k. 418 i k. 235, T. P. k. 418 i k. 233, A. S. k. 418 i k. 234

W ramach rutynowych kontroli przeprowadzanych przez funkcjonariuszy służby celnej w sortowniach (...) w dniach: 29.10.2013r., 7.11.2013r., 12.02.2014r. 4.04.2014r. - wskazane wyżej paczki zostały wytypowane do kontroli i zatrzymane jako zawierające wyroby tytoniowe nielegalnie wprowadzone na obszar wspólnotowy, nie oznakowane znakami skarbowymi akcyzy.

/Dowód: treść notatek urzędowych k.4, 18, 66, 158, zeznania św. M. Ś. k. 418 i k. 402, G. M. k. 418 i k. 402, B. R. k. 418 i k. 401

Łączna wartość podatku akcyzowego należnego Skarbowi Państwa od 20,5 kg wysłanego tytoniu wynosiła 13.471 zł .

/Dowód: kalkulacja k. 213-2014

W dniu 18.10.2016r. do Sądu Rejonowego w Puławach został złożony przez Urząd Celny w L. wniosek o udzielenie zezwolenia o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez S. R. zd. K. za przestępstwo skarbowe z art. 65 §1 i § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kk popełnione w okresie od dnia 07.08.2014r. do dnia 24.04.2015r. polegające na tym, że w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z P. R. przesyłała przez nadanie w miejscu zamieszkania za pośrednictwem firmy kurierskiej zlokalizowanej w L. oraz przechowywała w S. powiat (...), wyroby akcyzowe postaci krajanki tytoniowej bez polskich znaków akcyzy, pochodzącej z czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 kks w ilości łącznie 55,22 kg co doprowadziło do narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w wysokości 41250 zł.

W dniu 08.12.2016r. Sąd Rejonowy w Puławach w sprawie o sygn. (...) zezwolił S. R. na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za ww. przestępstwo skarbowe.

Dowód : odpis wyroku (...) i kopia wniosku k. 432-433

Oskarżona S. R. przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do przedstawionego jej zarzutu. W postępowaniu przed Sądem przy pierwszym przesłuchaniu wyjaśniła, że prowadziła firmę przesyłową pod nazwą K – (...) zajmująca się wysyłaniem paczek. Prowadziła ją w miejscu zamieszkania, miała podpisaną umowę z firmą (...) w L.. Pobrane od klientów paczki adresowała jako nadawca, zawoziła do firmy (...) a ta firma wysyłała dalej paczkę. Od klienta pobierała za wysłanie paczki opłatę. Jej zarobek stanowiła różnica pomiędzy opłatą pobraną od klienta, a opłatą która musiała zapłacić firmie (...) za doręczenie paczki. Z firma (...) miała podpisaną umowę w ramach której była zobowiązana do wysłania w ciągu miesiąca określonej liczby paczek. Oskarżona zaprzeczyła natomiast by wiedziała co znajdowało się w zakwestionowanych paczkach gdyż odbierała od klienta gotowe paczki i nie знаła ich zawartości. Nie pytała klienta o zawartość wysyłanych paczek bo nie miała takiego obowiązku. Zakończyła prowadzenie tej działalności bo się jej to nie opłacało, Przyznała, że miała wcześniej sprawy o wysyłanie paczek z tytoniem bez akcyzy i została w tych sprawach uniewinniona. Znała regulamin firmy (...). (k. 400-401)

Przy kolejnym przesłuchaniu odmówiła składania wyjaśnień jak również odpowiedzi na pytania Sądu w szczególności w jaki sposób miała przekazać pieniądze nadawcom z paczek „za pobraniem” oraz na temat wniosku o dobrowolne poddanie odpowiedzialności karnej jaki został złożony co do jej osoby w Sądzie Rejonowym w Puławach. (k. 437)

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach św. B. R., M. Ś. i G. M. – funkcjonariuszy celnych którzy dokonali w ramach czynności kontrolnych, sprawdzeń wytypowanych paczek. W paczkach tych znajdowała się krajanka tytoniowa bez znaków akcyzy, a jak wynikało z listów przewozowych, ich nadawcą była: K-P. S. K.. Zeznania tych świadków są wiarygodne bowiem pokrywają się z dokumentacją zalegająca w aktach sprawy w postaci protokołów z kontroli, listów przewozowych, dokumentacji fotograficznej i protokołów oględzin. Przy ustaleniach wykorzystano także zeznania świadków: A. Ś., H. S., M. S. (2), M. G., M. Z., K. M., A. Ż. i Z. W. - osób które zamówiły drogą telefoniczną krajankę tytoniową. Żaden z tych świadków nie znał osoby z którą się kontaktował w sprawie

zakupu tytoniu jak również nie zachował numeru telefonu, gdyż zakup tytoniu był sprawą jednorazową. Z ich zeznań najistotniejsza dla Sądu była jednak informacja, że za zamówiony tytoń mieli zapłacić kurierowi bo była to tzw. paczka pobraniowa. Jest to istotny element odnoszący się bezpośrednio do linii obrony oskarżonej co zostanie omówione poniżej.

Przy ustaleniach faktycznych wykorzystano także zeznania św. T. P., A. S. i M. S. (1) - pracowników i kurierów firmy (...) z którą współpracowała oskarżona. Świadkowie ci opisali zasady współpracy, sposób odbioru od oskarżonej paczek oraz ich dostarczanie klientowi i sposób przekazania oskarżonej pobranych od klienta za paczkę pieniędzy.

Generalnie linia obrony miała na celu przekonanie Sądu, że oskarżona jest niewinna bo nie była świadoma co znajduje się w środku zakwestionowanych paczek, gdyż nadawca przynosił je już zapakowane, a także, że nie знаła nadawcy bo podawał jej fikcyjne dane, a ona nie miała obowiązku go legitymować. Wyjaśnieniom tym nie dano jednak wiary bowiem w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego są odosobnione i nielogiczne. Zaczynając od tego fragmentu, gdzie oskarżona broni się, że nadawca przynosząc do wysłania paczki podał jej fikcyjne dane przez co nie można było ustalić jego tożsamości – Sąd uznał, że jej wyjaśnienia są nielogiczne. Należy bowiem pamiętać, że wszystkie 10 paczek które zostały zatrzymane było paczkami pobraniowymi co oznaczało, że nabywcy tytoniu mieli za niego zapłacić dopiero przy odbiorze paczek. Kurier miał przekazać pieniądze oskarżonej, a ona miała doręczyć je nadawcy paczki. W tej sytuacji nie miałyby żadnego sensu podanie przez nadawcę fikcyjnych danych, bo to skutecznie uniemożliwiałoby mu uzyskanie pieniędzy które miały być jego zarobkiem. Żeby ten proceder miał sens oskarżona musiała znać nadawcę, a wpisanie przez nią do formularza „zgłoszenia przesyłki” fikcyjnych danych w miejsce faktycznego nadawcy miało na celu jedynie ukrycie przed organami celnymi jego prawdziwej tożsamości. Dla Sądu jest oczywiste, że oskarżona była zamieszana w proceder rozprowadzania wyrobów tytoniowych bez akcyzy bo świadczy o tym jednoznacznie poddanie się przez nią w dniu 8 grudnia 2016r przed Sądem Rejonowym w Puławach odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i § 3 kks, sygn. (...). Wniosek w tej sprawie skierował Urząd Celny w L., dotyczył okresu od 7 sierpnia 2014r. do dnia 24 kwietnia 2015 r. a zarzuconego przestępstwa dopuściła się wspólnie i w porozumieniu ze swoim mężem ten sposób, że w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru poprzez nadanie za pośrednictwem firmy kurierskiej oraz przechowywanie w S. wyrobów akcyzowych w postaci krajanki tytoniowej bez polskich znaków akcyzy pochodzącej z czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 kks w ilości łącznie 55,22 kg doprowadziła do narażenia Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w wysokości 41.250 zł. W tej sprawie w toku dochodzenia ujawniono szereg przesyłek kurierskich zawierających tytoń bez polskich znaków akcyzy oraz tytoń przechowywany na posesji w miejscowości S. gdzie ujawniono także szereg zapisków odręcznych zawierających adresy odbiorców przesyłek z tytoniem, potwierdzenia opłaty za przesyłki kurierskie wskazujących nadanie zatrzymanych przez Urząd Celny przesyłek oraz trzy telefony komórkowe z kartami sim, z analizy których uzyskano potwierdzenie nazwisk osób które widniały jako odbiorcy paczek. (dowód: odpis wyroku sygn. (...)(...) i wniosku UC z dnia 18.10.2016r. k. 434 i k. 4435).

Powyższe wskazuje, że modus operandi oskarżonej w sprawie której dotyczył wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jak i w niniejszej sprawie pokrywał się, a czasokres przestępczego działania z obu spraw łączył się całość – co Sądowi pozwoliło na ocenę całokształtu postępowania oskarżonej.

Wobec powyższego Sąd uznał, że w niniejszej sprawie twierdzenia oskarżonej jakoby nie znała zawartości paczek ani ich nadawcy są jedynie linią obrony która w oczywisty sposób zmierzała do uniknięcia odpowiedzialności karnej dlatego nie dano jej wiary. Podkreślenia wymaga także i ta okoliczność, że w trakcie postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie nie ujawniono przy przeszukaniach w miejscu jej zamieszkania, a jednocześnie prowadzenia przez nią działalności gospodarczej tytoniu bez akcyzy ale tylko dlatego, że przeszukania odbywały się w miejscowości B., gdzie znajduje się dom rodzinny oskarżonej i mieszkają jej rodzice (podawała, że tam mieszka i jednocześnie prowadzi działalność gospodarczą). Natomiast w sprawie, gdzie poddała się dobrowolnie odpowiedzialności wskazała, że mieszka w S. nr 32. Tam też podczas przeszukania ujawniono krajankę tytoniową bez akcyzy i pozostałe dowody świadczące na jej niekorzyść. Pod tym adresem mieszka jej mąż.

Oskarżona podała, że w dniu 26.06.2016r. zawarła związek małżeński i przyjęła po mężu nazwisko R.. (dowód: oświadczenie oskarżonej złożone do protokołu rozprawy w dniu 21.11.2017r.)

Sąd zważył co następuje:

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie i omówiony powyżej materiał dowodowy, uznano, że osk. S. R. zd. K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru w okresie czasu od 28.10.2013r. do 03.04.2014r. w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej firmy K- (...) tj. w miejscowości B. w L. przesłała w dziesięciu paczkach towar o łącznej wadze 20,5 kg w postaci krajanki tytoniowej bez polskich znaków akcyzy pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 kks narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 13.471 zł. Oskarżona takim zachowaniem zrealizowała znamiona przestępstwa z art. 65 § 1 i § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Czyn określony w art. 65 § 1 kks jest przestępstwem umyślnego paserstwa akcyzowego. W ocenie Sądu wskazane i omówione powyżej dowody udowodniły w sposób nie budzący wątpliwości umyślność oskarżonej w jego popełnieniu, a czynności wykonawcza tego deliktu przybrała postać przesyłania wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 1 kks.

Kwota podatku narażonego na uszczuplenie przestępczym działaniem była jednak małej wartości, gdyż zgodnie z ustawową definicją nie przekroczyła dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w czasie jego popełnienia. W 2014 roku minimalne wynagrodzenie wynosiło 1680 zł.

Uznając zatem winę S. R. za udowodnioną Sąd wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki zgodnie z art. 23 § 1 i § 3 kks - na kwotę 56 zł.

Na mocy art. 30 § 1 i § 2 kks orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci 20,5 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy.

Wymierzając oskarżonej karę uwzględniono by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, a także by uwzględniała stopień społecznej szkodliwości i spełniała cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie winna osiągnąć wobec sprawy. Miarkując jej wymiar uwzględniono również potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i wzięto pod uwagę przesłanki z art. 13 § 1 kks bowiem oskarżona swoim zachowaniem doprowadziła do ujemnych następstw w postaci naruszenia obowiązku finansowego (naraziła Skarb państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego od tytoniu). Takich samych spraw związanych z rozprowadzaniem nielegalnego tytoniu oskarżona miała kilka, dotyczyły okresu 2014r. jednakże tylko w sprawie o sygn. (...)rozpoznawanej przez Sąd Rejonowy w Puławach poddała się dobrowolnie odpowiedzialności i poniosła konsekwencje prawne (wysoka grzywna i zryczałtowane koszty postępowania), natomiast w innych toczących się przed Sądem Rejonowym w Lublinie o sygn.(...) i(...) została uniewinniona, gdyż Sąd w czasie wyrokowania nie dysponował takimi jednoznacznymi dowodami jak w niniejszej sprawie.

Oskarżona za swoje naganne zachowanie nie wykazała w niniejszej sprawie żadnej skruchy, a jej obrona zmierzała do uniknięcia odpowiedzialności karno - skarbowej co uwzględniono miarkując wysokość orzeczonej kary.

Zdaniem Sądu oskarżona ma możliwość uiszczenia orzeczonej grzywny bowiem jest osobą młodą, mogącą zarobkować i nie posiadającą nikogo na swoim utrzymaniu, a wysokość grzywny jakiej poddała się w sprawie (...) - wskazuje, że posiada możliwości finansowe.

W oparciu o dyspozycję art. 627 § k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks Sąd obciążył oskarżoną kosztami sądowymi na które złożyły się : 110 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa i kwota 560 zł tytułem opłaty od wymierzonej kary.